

F. t. l. vedr. personskatteloven m.v.

længere sigt helt eller delvis nedvæltet i lønningerne eller overvæltet i priserne.

Belastningen af erhvervslivet skal ses i sammenhæng med nedsættelsen af indkomstskatterne. Erhvervslivet er således med til at finansiere såvel nedsættelserne af de proportionale som de progressive skatter.

Finansieringsbidraget fra erhvervslivet kommer især fra afskaffelse af en række særregler, bl.a. momsfratagelser i en række erhverv og uens beskatning af udbytter og avancer samt forhøjelser af grønne afgifter.

Målt i forhold til erhvervenes bruttoværditilvækst varierer belastningen af de enkelte hovederhverv mellem 0,2 pct. og 1,8 pct. Mindst i de primære erhverv (landbrug, gartneri og råstofudvinding) og offentlig service og størst i forsyningserhvervene.

Belastningen af de enkelte industrierhverv varierer også. Fødevareindustrien oplever den største belastning på 2 pct. af bruttoværditilvæksten og 2 pct. af lønsummen, mens jern- og metalindustrien oplever den laveste på 0,6 pct. af bruttoværditilvæksten og 0,8 pct. af lønsummen. Det er ikke muligt at fordele virkningerne på et mere detaljeret niveau. Den overordnede belastning kan dække over en betydelig spredning for enkeltvirksomheder.

Forårspakke 2.0's påvirkning af danske virksomheders konkurrenceevne afhænger ikke blot af ændringerne i de skatter og afgifter, som direkte påhviler virksomhederne, men også af de øvrige elementer i pakken, som retter sig mod de faktorer, der indgår i produktionen, herunder ikke mindst arbejdskraften.

Højere erhvervsskatter vil isoleret set svække konkurrenceevnen for virksomheder i eksport- og importkonkurrerende erhverv, mens de vil have mindre betydning for hjemmemarkedserhverv. Effekten vil blandt andet afhænge af muligheden for at overvælte de øgede skatter og afgifter i lønninger m.v.

Den direkte erhvervsbelastning skal dog holdes op mod, at personskattenedsættelserne på sigt må forventes at give et positivt bidrag til produktivitetsudviklingen og dermed konkurrenceevnen, i det omfang den giver anledning til en forøgelse af det gennemsnitlige uddannelsesniveau, og medarbejderne bliver mere motiverede til at yde en kvalitativt bedre indsats.

Endelig skal den direkte erhvervsbelastning i forbindelse med *Forårspakke 2.0* ses i forhold til opnåelsen af en række grønne målsætninger, herunder uden

for kvotesektoren. I fravær af disse elementer i *Forårspakke 2.0* ville de grønne målsætninger skulle søges realiseret på anden vis – der utvivlsomt også ville indebære en direkte erhvervsbelastning.

Der er med den relativt lange indfasningsperiode af *Forårspakke 2.0* taget højde for, at en række af de afledte positive effekter og muligheden for nedvæltning i lønninger m.v. formentlig vil strække sig over en længere periode.

4.5. *Forårspakke 2.0's fordelingsmæssige konsekvenser*

Formålet med *Forårspakke 2.0* er især at styrke arbejdsudbuddet og grundlaget for finansiering af de offentlige ydelser på sigt i overensstemmelse med målene i 2015-planen. En skatteomlægning som skal give et markant bidrag hertil kræver, at de højeste marginalsatser sættes ned, jf. Skattekommissionens rapport »Lavere skat på arbejde«, og analyserne fra De økonomiske Råd.

Af hensyn til den fordelingsmæssige balance gives en stor del af skattelettelserne m.v. som generelle skattelettelser eller ændringer, der øger indkomsterne for grupper med lavere indkomster. Dermed sikres, at alle indkomstgrupper (deciler) i gennemsnit får en fremgang i den disponible indkomst som følge af *Forårspakke 2.0*. Hertil kommer, at flere af finansieringselementerne er målrettede grupper med højere indkomster. Det gælder f.eks. loft over fradrag for indbetaling til ratepensioner og ophørende livrenter samt fjernelsen af skattefordelen ved medarbejderobligationer og 15 pct. reglen for aktier. Reduktionen af fradraget for store negative kapitalindkomster er også i praksis målrettet grupper med højere indkomster. Endelig gives kompensationen for forhøjede energi- og miljøafgifter m.v. den (»grønne check«) ikke til højindkomstgruppen.

Den umiddelbare betydning for husholdningernes rådighedsbeløb i 2009-niveau af *Forårspakke 2.0* (dvs. med regler som i 2019) er et større rådighedsbeløb for alle indkomstgrupper (deciler), jf. tabellen nedenfor. Det samme gælder for alle beskæftigelsesgrupper. Uanset at forøgelsen af rådighedsbeløbet i procent af skattebetalingen i gennemsnit er størst i toppen af indkomstkalaen, vil Danmark fortsat være et af de OECD-lande, der har de mindste indkomstforskelle.